



Като цяло за практическа работа, дидактичните игри, трябва да са мислени по отношение най-вече на сензорно развитие на подрастващите. Предвид основополагащото му значение за цялостното психично развитие и неговите възможности да дава обобщени представи и знания за предметите и явленията от околния свят. То предоставя възможности по индуктивен, дедуктивен и традуктивен начин, да се използват достъпни варианти за възприемане и ориентиране в околната среда, която е основен източник за умствено развитие. В условията на дидактична игра, насочена към предметите и техните качества, детето има възможност да действа, да изпробва реализиране механизма на временните връзки, чрез които се усъвършенства усетливостта, развиват се усещанията и възприятията и се повишава тяхната сила, обогатяват се начините на сетивно възприемане на действителността. Децата се научават да отделят от цялостния облик на предметите различните свойства, като цвят, форма, величина, пространствено разположение на предметите, взаимни зависимости, взаимодействия.

С помощта на дидактичните игри в предучилищното детство се постига интензивно психическо развитие. С действията си характер този вид игри се създават поводи за общуване, което активира когнитивните потенциали на децата. Те допринасят за подпомагане на децата във всички сфери на развитието им. За голяма част от тях е налице самоорганизация на децата – дейност с голям ефект върху личността.

Развитието на игровата дидактична дейност трябва да се разглежда като една добра възможност за своеобразна техника, която е много ценна за осъществяване на нетрадиционен образователен формат. Интегрираща образователни игри, предназначени да се играе с различни деца по възраст и пол, по различен начин и с различна цел тя допринася неформалното и самостоятелното учене да се вклини в традиционното, за да реализира един ефект върху голям брой деца, на които е помогнато чрез стимули да порастват интелектуално.

Включени в рамките на алтернативни структури в работата те могат да са ефективен помощник, ако имат подходящо структурирано място в стратегията на учителя. Системата за прилагане на образователна играта се оказва много интригуващ начин, с който може да стимулират малките деца да работят в група и независимо от техните възможности в социално – културен контекст да просперират. Дори и деца, които обикновено са плахи могат да се чувстват значими и успяващи ако преподавателската стратегия за тях е насочена персонално-грижовно.

*От тук от там за дидактичните игри – останалото
ще намерите в книгата*

